

Týden na zahradě

V **pondělí** to celé začalo hráběmi. Boženka si vzala šátek, já svůj nejpracovitější výraz, a šli jsme před dům k našemu záhonku. Zima tam po sobě nechala nepořádek jako nepozvaná návštěva - suchou trávu, křehké listí a pár větviček, které si zřejmě myslely, že je tam jejich místo. Boženka hráběmi pohrabala hlínu pěkně dočista a já běhal kolem dokola jako zahradní dozor.

V **úterý** jsme odnášeli suchou trávu a listí do kontejneru na konci ulice. Boženka nesla koš a já šel vedle ní jako malý černý pomocník s ocáskem trochu nakřivo. Boženka se pak podívala na záhon a řekla: „Emilku, za chvíli to tu bude samý květ.“ Já se podíval na holý záhon a pak na ni. Boženka je kouzelná - umí vidět květiny i tam, kde je zatím jen hlína.

Ve **středu** přišlo na řadu okopávání záhonu. Boženka vzala motyčku a já seděl kousek stranou a pozoroval, jak jí práce pěkně jde. Zem byla tmavá, voňavá a vláčná. Boženka si občas povzdychla, narovnala záda a pak pokračovala dál, dokud nebyl celý záhon krásně nakypřený. Zálibně jsem se na něj díval a vrtěl pyšně ocáskem. To byla Boženčina práce!

Ve **čtvrtek** se Boženka vrátila z trhu s očima plnýma radosti a s papírovým sáčkem v ruce. „Podívej, Emilku!“ volala už od branky. A v tom sáčku byly cibule narcisů a tulipánů. Kulaté, hnědavé, úplně nenápadné. Společně jsme je sázeli do připraveného záhonku. Tedy - Boženka sázela a já dohlížel, aby každá cibule dostala hezké místo plné sluníčka. Aby pak kolem záhonu poletovali ti tlustoučcí čmeláci kluci, které mě baví honit.

V **pátek** jsem si všiml, že Boženka zálibně zkontrolovala záhon a chystá se jít domů na čaj. To je sice krásný plán, ale záhonek se po sázení tvářil trochu žiznivě. Proto jsem se postavil k zahradní konvi a podíval se na ni tím svým nejvýmluvnějším psím pohledem. „Jejda,“ plácla se Boženka do čela, „ještě zalít!“ Já mám prostě důležité úkoly.

V **sobotu** přišla na řadu šípková růže u lavičky. Boženka si vzala rukavice a nůžky a začala keř stříhat. Cvak, cvak, cvak. Větvičky padaly dolů a keř se pomalu narovnával, jako když někdo ostříhá rozčuchanou hlavu po zimě. Seděl jsem opodál a dával pozor, aby se ostříhané větvičky někde Božence nepřichytily na oblečení.

V **neděli** jsme šli obhlédnout naši týdenní práci. Venku bylo krásně, svítilo sluníčko, tak jsme se s Boženkou posadili na lavičku. Teplé paprsky nás hřály a šípková růže k nám přívětivě nakláněla své zkrácené větvičky. Před námi ležel probouzející se záhon. Myslím, že už jsem viděl něco vykukovat z hlíny. No, možná to byla žížala. Nevadí. Boženka v košíku přinesla bábovku a termosku s čajem. O bábovku se se mnou podělila a svět kolem byl ještě krásnější.